୨୩-୯-୨୦   ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ   ଓମ୍ ଶାନ୍ତି   "ବାପଦାଦା"   ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମର ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ କିପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା ବତାଇବୁ, ସମସ୍ତେ ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପୁରୁଷୋ□ମ ହେବାର ସଂଗମଯୁଗ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କେଉଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛ ? ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଅନ୍ତି ?

ଉ□ର:- ଲୋକମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କେହି ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ବା ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି ବା ବିବାହ କରନ୍ତି ବା କୌଣସି ବଡ ଦିନ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରକୃତ ଅଭିନନ୍ଦନ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ବାବାଙ୍କର ହେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛ । ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ । ଆମେ ସବୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ । ତୁମକୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ମିଳୁଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ବସି ବେହଦର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ, ବେହଦର ବାବା କିଏ ? ଏକଥା ଜାଣିଛ ଯେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପିତା ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ ପରମପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ପରମପିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପରମପିତା ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସବୁ ସନ୍ତାନମାନେ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଯିଏକି ଦୁଃଖହ□ା, ସୁଖକ□ା ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ବାବା କିପରି ଦୁଃଖ ଦୂରକରି ପୁଣି ଆମକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବେ । ସମସ୍ତେ ତ ସୁଖର ଦୁନିଆକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । କିଛି ସୁଖ, କିଛି ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବେ । କେହି ସତ୍ୟଯୁଗ, କେହି ତ୍ରେତା କିମ୍ବା ଦ୍ୱାପରରେ ଅଭିନୟ କରିବେ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବ ବାକି ସବୁ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ରହିଯିବେ । ତାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଘର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମୁସଲମାନ ଲୋକେ ନମାଜ ପଢିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବନ୍ଦନା କରିଥାନ୍ତି । କ'ଣ ପାଇଁ ? କ'ଣ ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଁ ନାଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ । ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ଘରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଶରୀର ନଥାଏ । ଏକଥା ଜାଣିଛ ଯେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଖକୁ ଶରୀର ସହିତ ନୁହେଁ କେବଳ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯିବା । ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ନଜାଣି କେବଳ ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତ କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ ନାହିଁ । ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ରାୟ ଦେବା ଯେ ବାବା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପ□ି ଦେଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କେବେ ଥିଲା— ଏକଥା ତାଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇବୁ । ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି ଚିନ୍ତନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅଭିନୟର ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରଚୟିତା ପିତା ଏବଂ ରଚନାର ପରିଚୟ କିପରି ଦେବୁ ? ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମନେ ପକାଇଲେ ଖୁଦାଙ୍କ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଅଥବା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଯାଇନଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ରହିବ । ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହିବେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ବିରକ୍ତ ହେବାର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତି ମାଗୁଛନ୍ତି, ଏହା ଆଲ୍ଲା ଅଥବା ଗଡ୍ ଫାଦରଙ୍କ ପାଖରେ ମିଳୁଛି । ସବୁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ନାଟକ ପୂରା ହେଲେ ପୁଣି ସେଠାକୁ ଯିବେ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ପତିତ ଦୁନିଆରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ।

ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି, ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଉଛୁ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବୁ । ଏହା ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ପୁରୁଷୋ□ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଉ□ମରୁ ଉ□ମ ପୁରୁଷ । ଯେତେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ନ ହୋଇଛି, ସେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉ□ମପୁରୁଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣ ତା'ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କର । ବ□ମାନ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଗିଡିଯାଇଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଉ□ମ ଚରିତ୍ର ହେବ । ଭାରତବାସୀଙ୍କ ଚରିତ୍ର ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ଚରିତ୍ରବାନଙ୍କ ପାଖରେ ନୀଚ ଚରିତ୍ରର ଲୋକେ

ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ଏବେ କିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବୁ ? କେଉଁ ସହଜ ଉପାୟ ରଚନା କରିବୁ ? ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଖୋଲିବ । ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୋ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଏହା ଦେହ- ଅଭିମାନ, ଏଥିରେ ତ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ତ ବାବା ହିଁ ଆସି ଦେବେ । ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଲୋକେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଭାବୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି, ଋଷି-ମୁନି ଆଦି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ । ଭାବୁଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ଭଗବାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନିରାକାର ଭଗବାନ ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ କିପରି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ କ'ଣ ? କହିଦେଉଛନ୍ତି ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି । ଏତିକି ବି ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ଯେ ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା ବସ୍ତୁ କିପରି ହୋଇପାରିବ, ଏହା ତ ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଯଦି କହୁଛନ୍ତି ପଥର-ଗୋଡି, କଚ୍ଛ-ମଚ୍ଛ ସବୁଠାରେ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ତାହା ନାମ-ରୂପ ହୋଇଯାଉଛି । କେତେବେଳେ କ'ଣ, ପୁଣି କେତେବେଳେ ଆଉ କ'ଣ ସବୁ କହୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଦିନ-ରାତି ବହୁତ ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇବୁ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ନମସ୍କାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭଗବାନ ଅଥବା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ମୁସଲମାନ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣକରି ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସେମାନେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଖରେ ପହ□ ତ ପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଖରେ କିପରି ପହ□ିବୁ ? ପୁଣି ଆଲ୍ଲା କିପରି ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ କଥା କିପରି ବୁଝାଇବୁ, ଏଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ବାବା ତ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାର ଉପାୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ସମସ୍ତେ କଳିଯୁଗରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ସମୟରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଅପବିତ୍ରତା । ଅଳଙ୍କାରରେ ଖାଦ ମିଶାଯାଇଥାଏ ନା । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ର ସ□ପ୍ରଧାନ ଥିଲା ପୁଣି ସେଥିରେ ଖାଦ ମିଶିଯାଉଛି । ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲେ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି, ବାବା ହିଁ ଆସି ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆକୁ ସ□ପ୍ରଧାନ, ସୁଖଧାମ କରାଉଛନ୍ତି । ସୁଖଧାମରେ କେବଳ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ରହିବେ । ବାକି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ । ଶାନ୍ତିଧାମରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ଏଠାକୁ ଆସି ଧିରେ ଧିରେ ଅପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସ□, ରଜୋ, ତମୋ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ତାଙ୍କୁ କିପରି କହିବା ଯେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ । ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଛାଡି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ଭଗବାନୁବାଚ ତ ରହିଛି ନା । ମୋତେ ସ୍ମରଣ କଲେ ୫ଟି ଯାକ ଭୂତ ବାହାରିଯିବେ । ତୁମର ଦିନ-ରାତି ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ହେବାରୁ ଖିଆଲ ଆସିଲା ଯେ ମୁଁ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଯିବି ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖୀ କରିବି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବା କ'ଣ କରିବେ । ତେଣୁ ଏସବୁ କଥାରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର । କ'ଣ ଉପାୟ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏହା ହିଁ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁରୁଷୋ□ମ ହୋଇପାରିବେ । ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ତଳକୁ ଖସିବେ ନାହିଁ । ଆସିବା କ୍ଷଣି ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ସ□ପ୍ରଧାନ ପୁଣି ସ□, ରଜୋ, ତମୋ ହେଉଛି । ପିଲାମାନେ ଏତେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ କ'ଣ ଉପାୟ କରିବୁ । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଉପାୟ ତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ନା । ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । ତୁରନ୍ତ କେହି ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଚନ୍ଦ୍ରମା ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଶେଷରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛୁ, ପୁଣି ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ତାହା ଜଡ ଏହା ଚୈତନ୍ୟ । ତେଣୁ ଆମେ କିପରି ବୁଝାଇବୁ । ମୁସଲମାନଙ୍କର ମୌଲବୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ତୁମେ ଏହି ନମାଜ କାହିଁକି ପଢୁଛ, କାହା ସ୍ମୃତିରେ ପଢୁଛ । ଏ

ବିଷୟରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ବଡ ଦିନରେ ପ୍ରେସିଡେ□ ମଧ୍ୟ ମସ୍‌ଜିଦ୍‌କୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ବଡମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥାନ୍ତି । ସବୁ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ଏକ ବଡ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ରହିଥାଏ— ସେଠାକୁ ଇଦ୍ ମୁବାରକ ଦେବାକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସବୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା ତାକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଆମେ ଖୁସିଖବର ଶୁଣାଉଛୁ । କେହି ବିଜୟୀ ହେଲେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଯାଇଥାଏ । ବିବାହ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଭଗବାନ କରନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଖୁସୀରେ ରୁହ । ଏବେ ତୁମକୁ ତ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ କିପରି ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବୁ । ବ□ମାନ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପ□ ନେଉଛୁ । ତୁମକୁ ତ ଅଭିନନ୍ଦନ ମିଳିପାରିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବ□ମାନ ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦଦନ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପଦମ୍‌ପତି ହେଉଛ । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ନେବେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିପରି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବୁ, ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଲେ ନିଜେ ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ତୁମେ ତ ଗୁପ୍ତ ଅଟ ନା । ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇପାରିବ, ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଉଛି । ତୁମେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ, ଲଟେରୀ ମିଳିଲେ ଅଥବା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ମନେ-ମନେ ଖୁସି ହେଉଛ, ନିଜକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛ, ଆମକୁ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସମ୍ପ□ ନେଉଛୁ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏବେ ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକାରର ଅଭିନନ୍ଦନ ମିଳୁଛି । ପଛରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ, ଯିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବେ ତାଙ୍କୁ ପତିତପାବନ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବେ । ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୂଳରେ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହେବେ ନୀଚ କୂଳ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବେ । ଯିଏ ପାସ୍ ହେବେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମିଳିବ, ତାଙ୍କର ହିଁ ପୂଜା ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଥା'ନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମିଳୁଛି । ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ହିଁ ପୂଜା ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ କାହିଁକି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଚିନ୍ତା ରହୁଛି ଯେ କିପରି ବୁଝାଇବୁ ? ଆମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ପବିତ୍ର କରାଇବୁ ? ଦୁନିଆ ତ ବହୁତ ବଡ ଅଟେ ନା । କ'ଣ କଲେ ଘରେ ଘରେ ଯାଇ ସନ୍ଦେଶ ପହ□ିବ । ସନ୍ଦେଶ ପତ୍ର ବା□ିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ମିଳୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଜଣ-ଜଣଙ୍କ ହାତରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ଦରକାର କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ କିପରି ପହ□ିବୁ । କହିଦେଉଛନ୍ତି ସବୁ ରାସ୍ତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତି, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର କରି ଆସିଛ କିନ୍ତୁ କେଉଁଠି ରାସ୍ତା ମିଳିଛି ? କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଅନାଦି ଚାଲି ଆସୁଛି, କିନ୍ତୁ କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ? ଅନାଦିର ଅର୍ଥ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ୨୧ ଜନ୍ମ, ତାହା ହେଲା ସୁଖ, ପୁଣି ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିସାବ ବୁଝାଯାଉଛି— କିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ! ଏହି ସବୁ ରେଜା କଥା ଜଣ-ଜଣଙ୍କୁ ତ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କ'ଣ କରିବୁ, କୌଣସି ଖବର କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ, ସମୟ ତ ଲାଗିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏତେ ଜଲ୍‌ଦି ସନ୍ଦେଶ ତ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାରେ ଲାଗିଗଲେ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିଯିବେ । ଏହା ତ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏବେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏବେ ଆମର ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ କିପରି ବାହାର କରିବୁ ? କିପରି ଜଣାପଡିବ ଯେ, କିଏ-କିଏ ଅନ୍ୟଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ? ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଅସଲରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପକ୍କା ହିନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲେ ତ ନିଜର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମକୁ ମାନିବେ । ବ□ମାନ ତ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ— ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ନିରାକାରଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଚାଲ । ଏମାନେ ଏତେ ବଡ ରାଜ୍ୟ କିପରି ନେଇଛନ୍ତି ?

ଭାରତରେ ବ□ମାନ କୌଣସି ରାଜତ୍ୱ ହିଁ ନାହିଁ, ଯାହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ରାଜ୍ୟ ନେଇଥିବେ । ସେ କୌଣସି ଲଢେଇ କରି ରାଜତ୍ୱ ପାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କିପରି କରାଯାଉଛି, କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜାଣୁଛ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ବତାଇବୁ ଯାହା ଫଳରେ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବେ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇଲାବାଲା ଦରକାର ନା । ଯିଏ ନିଜକୁ ଜାଣି ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ । କୁହ, ତୁମେ ଇଦ ମୁବାରକ କାହାକୁ କହୁଛ ! ତୁମେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛ, ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ? ଯାହ ପାଇଁ ତୁମେ ଏତେ ଖୁସି ରହୁଛ । ଏହା ତ ତୁମେ ଅନେକ ବର୍ଷରୁ କରିଆସୁଛ କିନ୍ତୁ କେବେ ଖୁଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ ନା ନାହିଁ ? ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଯିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଯାହା ପଢୁଛୁ କରୁଛୁ, କ'ଣ କରିବା ପାଇଁ । ଆଲ୍ଲା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । କୁହ ଆଲ୍ଲାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଆତ୍ମା ଚାହୁଁଛି— ଆମେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ର ଥିଲା, ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବ□ମାନ ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି କିପରି ପବିତ୍ର ହେବେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବେ । ସେଠାରେ ତ ବିକାରୀ ଆତ୍ମା ରହିବେ ନାହିଁ । ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ଦରକାର । ଆତ୍ମା ତୁରନ୍ତ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ଚାଲୁଥିବାରୁ ସେଥିପାଇଁ ତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନା । ଉପାୟ ବାହାର କରିବା ଦରକାର, କାହାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବୁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ବିଚାର ଆସିଲା ଯେ ମୁଁ ଯାଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି, ସୁଖୀ କରିବି, ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଘରେ-ଘରେ ସନ୍ଦେଶ ପହ□ାଇବାର ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିଜୟମାଳାର ଦାନା ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ପୂଜ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ନମ୍ରତା ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସନ୍ତୁଳନ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ବିଶେଷ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ଯେଉଁଠାରେ ସବୁ କଥାରେ ସନ୍ତୁଳନ ଥାଏ ସେଠାରେ ଚମତ୍କାରୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମ୍ରତା ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରି କାହାକୁ ବି ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବ ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଚମତ୍କାରୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ବ□ମାନ ଏହି ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ବାଣୀ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ଦରକାର, ସେଥିରେ ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ରହୁ, ତା' ସହିତ ନମ୍ରତା, ମଧୁରତା ଏବଂ ସତ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ରହିଥାଉ, ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇପାରିବ । କଥା କହିବା ସମୟରେ ମଝିରେ-ମଝିରେ ଲଗନରେ ମଗନ ରହିବାର ଅନୁଭବ କରାଅ । ଏହିଭଳି ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ବିଶେଷ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ କୌଣସି ବି ସାଧନ ନଥାଏ
ତେବେ ବି ସାଧନାରେ ବିଘ୍ନ ନ ପଡୁ ।